

Maria Josep Albella

Estem a la recta final de festes, és l'últim dia de bous i la pluja persistent, que amenaça amb suspendre els actes, ha enfosquit el cel i els ànims de les regines i les dames. Són vora les sis de la vesprada, estem a la Casa de la Vila i mentre esperem que millore el temps hem començat a xerrar amb les dames Anna, Esther, Christel, Erika, Jéssica, Gemma, Laura i Marina, i amb les regines Júlia i Pau de les experiències que han viscut els últims dies.

Totes elles comparteixen l'opinió de què ha estat molt més intens del que s'esperaven, tant en els aspectes positius com en els negatius. Segons explica Gemma **“ha estat molt cansat, sobre tot els primers dies”**, i Pau afegeix que s'han fet especialment pesats el dia de l'Agost i Sant Roc per la gran quantitat d'actes als quals havien d'assistir **“però en general tot ha sigut millor del que m'esperava”**. Christel, per la seua banda, explica que un dels aspectes més negatius és no poder disposar de temps per a res, **“sobretot per a estar amb els amics”**, puntualitza Esther.

Ara bé, quan comencen a parlar de moments únics

que han viscut durant les festes es comença a dibuixar un somriure en els seus rostres i pareix que no es nota el cansament acumulat dels darrers dies. Per a Pau, el discurs de la proclamació va ser el seu moment especial: **“Quan parlava em tremolaven les mans, i tot!”**, mentre que Júlia reconeix que guardarà com a record inoblidable tot l'acte de la proclamació, com bona part de les dames. Christel destaca els *“paseillos”*, i Laura, Marina i Gemma la vesprada en què totes van muntar a cavall per entrar a la plaça. La nit de disfresses és també una de les preferides per a estes joves i xiquetes. Les germanes Anna i Esther, membres actives de la Unió Musical Covarxina, expliquen que van viure la seua nit especial quan el director les va cridar a l'escenari per a tocar durant el festival de bandes.

Repassant el programa de festes ens adonem que la participació ha estat altíssima aquest any en molts actes com el sopar de pa-i-porta, les carrosses, el bou embolat per als xiquets, i els balls **“encara que els primers dies no podíem anar perquè eren molt intensos en actes”**, es lamenta Anna.